

Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 30. april 2009

## Betænkning

over

### Forslag til lov om betalingstjenester

[af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)]

#### 1. Ændringsforslag

Der er stillet 19 ændringsforslag til lovforslaget. Økonomi- og erhvervsministeren har stillet ændringsforslag nr. 1-7, 9-11 og 13-19. Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 8. Enhedslistens medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 12.

#### 2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 28. januar 2009 og var til 1. behandling den 26. februar 2009. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervsudvalget.

#### *Møder*

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder.

#### *Høring*

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og økonomi- og erhvervsministeren sendte den 19. december 2008 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 87. Den 28. januar 2009 sendte økonomi- og erhvervsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

#### *Skriftlige henvendelser*

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

eKvittering ApS,  
Energi- og olieforum,  
Finansrådet,  
Forbrugerrådet,  
Forbrugsforeningen af 1886 og  
Foreningen for Distance- og Internethandel.

Økonomi- og erhvervsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

#### *Deputationer*

Endvidere har følgende mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget:

Energi- og olieforum,  
Forbrugerrådet og  
Forbrugsforeningen af 1886.

### Spørgsmål

Udvalget har stillet 16 spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. To af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

### 3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af økonomi- og erhvervsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 1-7, 10, 11 og 13-19 og det af Socialdemokraterne under nr. 8 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod det af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 9 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod det af EL under nr. 12 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 1-7, 10, 11 og 16-19, det af Socialdemokraterne under nr. 8 og det af Enhedslisten under nr. 12 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod det af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 9 stillede ændringsforslag. Såfremt det af Enhedslisten under nr. 12 stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme for de af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 13-15 stillede ændringsforslag.

Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det væsentligt, at der fastsættes bestemmelser, der er så gunstige som muligt for forbrugerne. S og SF ønsker at fremme kundemobilitet og konkurrence, ved at der aldrig må opkræves gebyr for opsigelse af en rammeaftale. S og SF finder, at de omkostninger, der er forbundet med at indgå og opsiges rammeaftaler, er at betragte som driftsomkostninger. Det bør være gode produkter, som fastholder kunderne, og ikke opsigelsesgebyrer, som hæmmer kundemobilitet og konkurrence. Ministerens ændringsforslag – hvorefter grænsen for, hvornår rammeaftaler kan opsiges uden gebyr, sænkes fra 12 til 6 måneder – stiller forbrugerne bedre end det oprindelige forslag, men S og SF ønsker yderligere forbedringer, og vores stillingtagen til ministerens ændringsforslag skal derfor tages som udtryk for, at vi ikke er modstandere af den forbedring, som dette trods alt betyder, men foretrækker et mere vidtgående forslag.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 1-7, 10, 11 og 16-19, det af Socialdemokraterne under nr. 8 og det af Enhedslisten under nr. 12 stillede ændringsforslag. Såfremt det af Socialdemokraterne under nr. 8 stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil EL stemme for det af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 9 stillede ændringsforslag, og såfremt det af Enhedslisten under nr. 12 stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme for de af økonomi- og erhvervsministeren under nr. 13-15 stillede ændringsforslag.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

---

#### 4. Ændringsforslag med bemærkninger

##### Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af økonomi- og erhvervsministeren, tiltrådt af udvalget:

##### Til titlen

1) I *fodnoten* til lovens titel ændres »december« til: »november«.

[Korrektion]

##### Til § 3

2) I *stk. 2* ændres »48, nr. 1« til: »48, stk. 1, nr. 1«.

[Korrektion]

3) I *stk. 2* ændres »58-66« til: »55, 57-68«.

[Betalingstransaktioner uden for EU]

##### Til § 7

4) I *stk. 3, nr. 8*, indsættes efter »betalingsinstituttet,«: »jf. kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed,«.

[Korrektion]

##### Til § 27

5) Henvisningen »stk. 1« ændres til: »1. pkt.«

[Korrektion]

##### Til § 43

6) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3*. Hvis aftalen på brugerens foranledning er indgået ved brug af fjernkommunikation og dette ikke giver udbyderen mulighed for at overholde bestemmelserne i *stk. 1*, skal oplysningerne gives til brugeren, straks efter at betalingstransaktionen er gennemført.«

[Præcisering]

##### Til § 47

7) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3*. Hvis aftalen på brugerens foranledning er indgået ved brug af fjernkommunikation og dette ikke giver udbyderen mulighed for at overholde bestemmelserne i *stk. 1*, skal oplysningerne gives til brugeren straks efter indgåelsen af rammeaftalen.«

[Præcisering]

## Til § 51

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF og EL):

**8) Stk. 3 og 4** udgår, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Der må ikke påkræves gebyr af brugeren for at opsige en rammeaftale.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

[Undladelse af gebyropkrævning]

Af *økonomi- og erhvervsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S, SF og EL):

**9) I stk. 3** ændres to steder »12 måneder« til: »6 måneder«.

[Styrkelse af kundemobiliteten og konkurrencen]

## Til § 62

Af *økonomi- og erhvervsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

**10) I stk. 2** ændres »1.200 kr.« til: »1.100 kr.«

[Hæftelsesbegrænsning ved brug af betalingsinstrumenter]

## Til § 74

**11) Som stk. 5** indsættes:

»Stk. 5. § 50, stk. 6, finder ikke anvendelse ved ændringer af rettigheder i rammeaftalen, der har givet brugeren en bedre retsstilling end efter stk. 1.«

[Undtagelse for civilretlige virkninger af visse ændringer]

## Til § 80

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

**12) Paragraffen** affattes således:

»§ 80. Udbyder kan ikke pålægge betalingsmodtager omkostningerne ved driften af betalingssystemet, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument, jf. § 6, nr. 9.

*Stk. 2.* Udbyder kan ikke pålægge betaler at betale gebyr for at benytte et betalingsinstrument.

*Stk. 3.* Betalingsmodtager kan ikke opkræve gebyr hos betaler for anvendelse af et betalingsinstrument.

*Stk. 4.* I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument med chip, kan udbyderne af betalingstjenester og betalingsmodtager indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, der ikke er omfattet af gebyrforbuddet i stk. 1.

*Stk. 5.* Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke særlige ordninger der vil kunne indgås aftale om i henhold til stk. 4.

*Stk. 6.* Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at stk. 1-5 ikke finder anvendelse på internationale betalingsinstrumenter. Økonomi- og erhvervsministeren kan samtidig fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter.«

[Gebyrfrit dankort]

Af *økonomi- og erhvervsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og EL):

**13)** I *stk. 1* udgår to steder »§ 80,«.

[Korrektion]

**14)** I *stk. 4* ændres »betalingsmidlet« til: »betalingsinstrumentet«.

[Teknisk ændring]

**15)** I *stk. 10* ændres »§ 80« til: »denne paragraf«.

[Korrektion]

Til § 97

**16)** I *stk. 1* ændres: »77, 82, 83« til: »82 og 83«.

[Konsekvensrettelse]

Til § 98

**17)** I *stk. 1* ændres to steder »78-81« til: »77-81«.

[Præcisering]

**18)** I *stk. 2* ændres »78-81« til: »77-81«.

[Præcisering]

Til § 110

**19)** *Nr. 1* affattes således:

»**1.** I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) (kapitalandelsdirektivet)« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 319, s. 1)«.«

[Korrektion]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til nr. 2

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til nr. 3

Ændringsforslaget har til formål at sikre et gennemskueligt beskyttelsesniveau for betalingstransaktioner, hvor betalingsmodtagerens udbyder er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslås derfor at medtage §§ 55, 57, 67 og 68 i § 3, stk. 2.

§ 55 indeholder et forbud mod, at udbyderen opkræver brugeren et gebyr for at opfylde sin oplysningspligt eller foretage korrigerende og forebyggende foranstaltninger i henhold til kapitel 6.

§ 57 indeholder regler om autorisation af en betalingstransaktion.

§ 67 vedrører gennemførelse af en betalingstransaktion i overensstemmelse med en entydig identifikationskode, som er angivet i betalingsordren.

§ 68 vedrører ansvar for manglende eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er en følge af, at lov nr. 133 af 24. februar 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love, der blev vedtaget den 19. februar 2009, indsætter en ny § 61 a i lov om finansiel virksomhed. Ændringen af lov om finansiel virksomhed er således først blevet vedtaget efter fremsættelsen af forslag til lov om betalingstjenester. Det var derfor ikke muligt at henvise til § 61 a i lov om finansiel virksomhed i den oprindelig fremsatte version af forslaget til lov om betalingstjenester.

Til nr. 5

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til nr. 6 og 7

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at brug af fjernkommunikation ikke i sig selv hindrer udbyderen i at give oplysninger efter lovforslagets § 43, stk. 1, og § 47, stk. 1.

Til nr. 8

For at fremme kundemobilitet og konkurrence foreslås, at der aldrig må opkræves gebyr for opsigelse af en rammeaftale.

Til nr. 9

Ændringsforslaget har til formål at fremme kundemobiliteten og konkurrencen, ved at det allerede efter 6 måneder bør være muligt at opsiges en aftale, uden at der kan opkræves et gebyr.

Til nr. 10

---

Som følge af hæftelsesbegrænsningen i betalingstjenestedirektivets art. 61, stk. 1, på 150 euro foreslås det at ændre hæftelsesbegrænsningen i forslaget § 62, stk. 2, fra 1.200 kr. til 1.100 kr.

Til nr. 11

Det foreslås, at § 50, stk. 6, ikke finder anvendelse ved ændringer af rettigheder i rammeaftalen, der har givet brugeren en bedre retsstilling end efter stk. 1. Som eksempel kan nævnes et vilkår i rammeaftalen om, at udbyderen vil kreditere en betalers konto, hvis en forudbetalt flyrejse ikke kan gennemføres som følge af flyselskabets konkurs. Herved har udbyder givet betaler en bedre retstilling end den, der følger af § 74, stk. 1.

Hvis udbyderen beslutter at fjerne eller ændre dette vilkår fra rammeaftalen fremadrettet på grund af udefrakommende forhold og undlader at varsle dette med den frist på 2 måneder, som er anført i § 50, stk. 1, vil denne ændring alligevel have virkning over for brugeren. Det er en forudsætning, at brugeren underrettes individuelt herom.

Til nr. 12

Der er tale om en ændring, der betyder, at der ikke længere må opkræves gebyr for at benytte dankort i såvel den fysiske handel som den ikkefysiske handel.

Forbuddet skal gælde for både udsteders (f.eks. bankernes) mulighed for at opkræve gebyr af kortholder for at have og benytte dankortet og indløser (f.eks. PBS) mulighed for at opkræve gebyr af betalingsmodtager (forretninger), når en kunde benytter et dankort.

Til nr. 13

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til nr. 14

Der er tale om en redaktionel ændring af sproglig karakter.

Til nr. 15

Der er tale om en lovteknisk korrektion.

Til nr. 16

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 17.

Til nr. 17

For at sikre et sammenhængende tilsyn med reglerne om gebyrer i § 77-81 foreslås det, at Konkurrencestyrelsen ikke blot fører tilsyn med §§ 78-81, men også med § 77.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 17.

Til nr. 19

Ændringsforslaget er en følge af, at lov nr. 133 af 24. februar 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love, der blev vedtaget den 19. februar 2009, ændrer i fodnoten til lov om finansiel virksomhed. Ændringen af fodnoten er således først blevet vedtaget efter fremsættelsen af forslag til lov om betalingstjenester. Det var derfor ikke muligt at henvise til den nu-gældende fodnote i lov om finansiel virksomhed i den oprindeligt fremsatte version af forslaget til lov om betalingstjenester.

*Hans Christian Schmidt (V) fmd. Jacob Jensen (V) Jens Vibjerg (V)*

*Lars Christian Lilleholt (V) Tina Nedergaard (V) Colette L. Brix (DF) nfmd.*

*Pia Adelsteen (DF) Mike Legarth (KF) Per Ørum Jørgensen (KF) Per Husted (S)*

*Benny Engelbrecht (S) Henrik Dam Kristensen (S) Niels Sindal (S) Karsten Hønge (SF)*

*Flemming Bonne (SF) Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL)*

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

#### **Folketingets sammensætning**

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	2
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	25	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne	2
Enhedslisten (EL)	4	(UFG)	



### Oversigt over bilag vedrørende L 119

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra økonomi- og erhvervsministeren
2	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Henvendelse af 25/2-09 fra Forbrugsforeningen af 1886
4	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
5	Henvendelse af 25/2-09 fra Forbrugerrådet
6	Henvendelse af 6/3-09 fra Energi- og olieforum
7	Henvendelse af 17/3-09 fra Finansrådet
8	Henvendelse af 31/3-09 fra Foreningen for Distance- og Internethandel
9	Henvendelse af 31/3-09 fra eKvittering ApS
10	Ændringsforslag fra økonomi- og erhvervsministeren
11	1. udkast til betækning
12	Materiale fra Energi- og olieforums foretræde for udvalget 16/4-09
13	Henvendelse af 16/4-09 fra Forbrugerrådet
14	2. udkast til betækning
15	Henvendelse af 22/4-09 fra Forbrugerrådet
16	3. udkast til betækning

### Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 119

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om kommentar til henvendelse af 25/2-09 fra Forbrugsforeningen af 1886, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, hvorfor det er muligt i Holland og England – modsat i Danmark – at foretage nationale betalingsoverførsler øjeblikkeligt, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om kommentar til henvendelse af 25/2-09 fra Forbrugerrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om kommentar til henvendelse af 6/3-09 fra Energi- og olieforum, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om, hvad bankernes bruttoindtjening har været på dankortet, siden der blev indført gebyr på anvendelse og senere indført en abonnementsordning, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om, hvad bankerne kan påregne af bruttoindtjening på dankortet fra 2010 sammenlignet med de foregående år, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm., om vedtagelse af lovforslaget vil betyde, at der sker en stor stigning i bankernes bruttoindtægt på dankortet fra 2010, til økonomi-

---

og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå

- 8 Spm. om en oversigt over de forskellige bankers abonnementsindtægt fra små, mellemstore og større forretningssteder udregnet som beløb pr. transaktion, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm. om teknisk bistand til udformning af ændringsforslag med følgende indhold: »Dankortet skal igen være gebyrfrit, dvs. uden gebyr for anvendelse, henholdsvis uden den gældende abonnementsafgift, gældende fra 2010«, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om kommentar til henvendelse af 17/3-09 fra Finansrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om kommentar til henvendelse af 31/3-09 fra Foreningen for Distance- og Internethandel, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om kommentar til henvendelse af 31/3-09 fra eKvittering ApS, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm., om ministeren senere vil se på skævvridningen mellem fysisk og ikkefysisk handel og den deraf følgende konkurrenceforvridning i gebyrstrukturen til ugunst for ikkefysisk handel, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om kommentar til materiale fra Energi- og olieforums foretræde for udvalget 16/4-09, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om kommentar til henvendelse af 16/4-09 fra Forbrugerrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om kommentar til henvendelse af 22/4-09 fra Forbrugerrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå

**To af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske fra udvalget.

*Spørgsmål 1:*

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. februar 2009 fra Forbrugsforeningen af 1886, jf. L 119 – bilag 3.

*Svar:*

Jeg forstår henvendelsen således, at Forbrugsforeningen er af den opfattelse, at § 77 i forslag til lov om betalingstjenester vil medføre, at Forbrugsforeningen ikke vil kunne opretholde sin nuværende virksomhed, hvis lovforslaget vedtages som fremsat.

Forbrugsforeningen mener, at de aftaler, foreningen har med forretninger om accept og afregning af foreningens betalingskort, ikke vil være i overensstemmelse med lovforslagets § 77.

Lovforslagets § 77, stk. 1 indeholder et påbud om, at betalers udbyder og betalingsmodtagers udbyder skal overføre en betalingstransaktions fulde beløb til betalingsmodtager. Dog gives i stk. 2, 1. punktum en mulighed for, at en betalingsmodtager kan aftale med sin udbyder af betalingstjenester, at denne kan fratække sine gebyrer fra det beløb, som udbyder overfører til betalingsmodtager.

Når lovforslagets § 77, stk. 1 bruger formuleringer som »betalers udbyder« og »betalingsmodtagers udbyder« er det for at sikre en bred anvendelse af bestemmelsen.

I forhold til et betalingskortsystem som f.eks. Forbrugsforeningens er »betalers udbyder«, den virksomhed, der udsteder betalingskortene, mens »betalingsmodtagers udbyder« er den virksomhed, der indgår aftaler med en forretning om at modtage betalingskort.

Det fremgår af Forbrugsforeningens henvendelse, at det er foreningen, der indgår en aftale med betalingsmodtager om at modtage de betalingskort, foreningen udsteder, herunder også om overførsel af transaktionsbeløbet til betalingsmodtagers konto.

Forbrugsforeningen udfører således indløsning af betalingstjenester som nævnt i lovforslagets bilag 1, nr. 5. I bemærkningerne til bilag 1, nr. 5. anføres, at indløsning af betalingstransaktioner omfatter den aftale, som f.eks. en forretningsindehaver (betalingsmodtager) indgår med sin udbyder med henblik på overførsel af transaktionsbeløbet til forretningsindehaverens konto. Det er ikke afgørende, om en indløser tilbyder betalingsmodtager en betalingskonto i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner, eller om korttransaktionerne sker direkte fra betalers konto til forretningskonto.

Forbrugsforeningen er således indløser af foreningens egne betalingskort og dermed betalingsmodtagers udbyder. Derfor er foreningens aftaler om indløsning med forretningerne omfattet af bestemmelsen i lovforslagets § 77, stk. 2, 1. punktum.

Lovforslagets § 77 forhindrer derfor ikke, at Forbrugsforeningen kan fortsætte sin hidtidige virksomhed.

*Spørgsmål 3:*

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. februar 2009 fra Forbrugerrådet, jf. ERU L 119 – bilag 5.

*Svar:*

Forbrugerrådet har den 25. februar 2009 fremsendt sine bemærkninger til forslag til lov om betalingstjenester.

Nedenfor gennemgås og kommenteres Forbrugerrådets bemærkninger.

*Lovforslagets § 3, stk. 2*

Som udgangspunkt gælder lovforslaget kun for betalinger, hvis både betaler og betalingsmodtagers udbyder er etableret i Danmark, inden for EU eller i et land som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det er tillige en betingelse, at betalingstjenesten ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta. Dette udgangspunkt fraviges dog for en række bestemmelser opregnet i § 3, stk. 2, for eksempel i forhold til oplysningskrav og ansvarsregler i forbindelse med misbrug af betalingsinstrumenter. Det vil sige, at hvis man bruger et betalingskort i USA, vil de opregnede regler i § 3, stk. 2, også finde anvendelse.

Forbrugerrådet har foreslået, at lovens §§ 55, 57, 67 og 68 også bør medtages i denne opregning, således at bestemmelserne også finder anvendelse, selvom betalingsmodtagerens udbyder er etableret i et land uden for EU, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 55 indeholder et forbud mod, at udbyderen opkræver brugeren et gebyr for at opfylde sin oplysningspligt eller foretage korrigerende og forebyggende foranstaltninger i henhold til kapitel 6.

§ 57 indeholder regler om autorisation af en betalingstransaktion.

§ 67 vedrører gennemførelse af en betalingstransaktion i overensstemmelse med en entydig identifikationskode, som er angivet i betalingsordren.

§ 68 vedrører ansvar for manglende eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion.

Jeg er enig med Forbrugerrådet i, at det vil sikre et gennemskueligt beskyttelsesniveau at medtage §§ 55, 57, 67 og 68, og jeg vil derfor fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som vil ændre § 3, stk. 2, i overensstemmelse med Forbrugerrådets forslag. Det kan dog i visse tilfælde være svært at håndhæve bestemmelserne over for udbydere, der er etableret i et land uden for EU, som Fællesskabet eller Danmark bilateralt ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Der vil dog overordnet set være tale om, at forbrugerne vil være bedre beskyttet, hvis §§ 55, 57, 67 og 68 medtages.

*Lovforslagets § 42*

Lovforslagets § 42 bestemmer, at en udbyder ikke må kræve betaling for oplysninger, som skal leveres efter bestemmelserne i lovens kapitel 5 om oplysningskrav.

Oplysningerne skal gives på papir eller andet varigt medium. Hvis det er aftalt i rammeaftalen, at oplysningerne skal gives på andet varigt medium, kan en udbyder efter anmodning fra en bruger kræve en rimelig betaling for at levere for eksempel et kontoudtog på papir.

Forbrugerrådet finder, at det bør fremgå af lovforslaget, at betalere skal have ret til at vælge at få oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner på papir vederlagsfrit en gang om måneden. Forbrugerrådet anfører, at ikke alle betalere har adgang til alle kommunikationsmidler. Betalere, der

kun har adgang til papirpost, vil derfor i praksis kunne opkræves et gebyr for at modtage oplysningerne på papir.

Direktivet om betalinger i det indre marked åbner i art. 47, stk. 3, mulighed for, at medlemsstaterne kan kræve, at udbydere af betalingstjenester skal meddele oplysninger på papir en gang om måneden vederlagsfrit.

Efter min opfattelse bør der ikke indføres regler om, at oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner efter anmodning skal meddeles på papir en gang om måneden. Det er afgørende, som det foreslås i lovforslaget, at en betaler har krav på oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner. Om oplysningerne gives i netbank, ved en e-mail eller i et kontoudtog på papir, skal efter min opfattelse reguleres i aftalen mellem udbyderen og betaleren.

#### *Lovforslagets § 43, stk. 2, og § 47, stk. 3*

Forbrugerrådet har foreslået lovtekniske ændringer til formuleringen af § 43, stk. 2 og § 47, stk. 3, der vedrører meddelelse af oplysninger i forbindelse med aftaler på brugers foranledning ved hjælp af fjernkommunikation.

Jeg vil imødekomme Forbrugerrådets forslag og fremsætte ændringsforslag for at præcisere, at brug af fjernkommunikation ikke i sig selv hindrer udbyderen i at give oplysninger efter lovforslagets 43, stk. 1, og § 47, stk. 1.

#### *Lovforslagets § 48, stk. 1, litra a*

Efter lovforslagets § 48, stk. 1, litra a, skal der i rammeaftalen gives oplysning om betalingstjenestens væsentligste karakteristika. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at ændringer i rammeaftalens betingelser skal varsles direkte til betaler senest to måneder, før ændringen træder i kraft, jf. § 50.

Forbrugerrådet finder, at denne bestemmelse medfører, at en rejseforsikring tilknyttet et betalingskort skal betragtes som et væsentligt karakteristika og derfor skal beskrives i rammeaftalen. Herved sikres det, at forbrugerne efterfølgende bliver orienteret om ændringer i betingelserne for rejseforsikringen. Forbrugerrådet foreslår derfor, at dette beskrives i bemærkningerne til lovforslaget.

Betalingstjenester er defineret i lovforslagets bilag 1. Det følger af denne definition, at en rejseforsikring ikke er en betalingstjeneste. Rejseforsikringer skal derfor ikke beskrives i rammeaftalen.

Ifølge »Finanstilsynets vejledende retningslinjer for accept ved ændring af forbrugerforsikring af januar 1990«, skal ændringer i dækningsomfang gennemføres ved fremsendelse af brev til forsikringstageren. I brevet skal der gives en relevant og loyal beskrivelse af de indskrænkninger/udvidelser, der sker i forhold til hidtidige vilkår.

Derimod vil rettigheder efter § 74, som vedrører indsigelser i forbindelse med brug af betalingsinstrumenter ved fjernsalg, være et karakteristika ved et betalingsinstrument, der skal beskrives i rammeaftalen, som anført af Forbrugerrådet.

#### *Lovforslagets § 51, stk. 3*

Ifølge lovforslagets § 51, stk. 3, må der ikke opkræves gebyr af brugeren for opsigelse af en rammeaftale, hvis rammeaftalen er indgået for en tidsbegrænset periode på mere end 12 måneder eller på ubestemt tid, og rammeaftalen opsiges efter udløbet af de første 12 måneder. Bestemmelsen gennemfører betalingstjenestedirektivets art. 45, stk. 2, 1. pkt. Medlemsstaterne har dog mulighed for at

fastsætte bestemmelser, der er gunstigere for brugerne af betalingstjenester, jf. direktivets art. 45, stk. 6.

Forbrugerrådet foreslår for at fremme kundemobiliteten og konkurrencen, at der aldrig må opkræves gebyr for opsigelse af en rammeaftale.

Det er forbundet med omkostninger at indgå en rammeaftale. Hvor en aftale opsiges efter kort tid, er det derfor rimeligt, at udbyderen har mulighed for at opkræve et gebyr. Jeg er imidlertid enig i, at hensynet til kundemobiliteten og konkurrencen taler for, at det allerede efter 6 måneder bør være muligt at opsiges en aftale, uden at der kan opkræves et gebyr. Oprindeligt valgte vi 12 måneders grænsen, da det er, hvad der foreslås i betalingstjenestedirektivet. Det er dog muligt i flg. direktivet at indføre en kortere opsigelse.

Jeg vil derfor fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget for at nedsætte grænsen fra 12 måneder til 6 måneder.

#### *Lovforslagets § 51, stk. 6*

Ifølge lovforslagets § 51, stk. 6, kan betaleren få udbetalt en eventuel restværdi, hvis krav herom fremsættes inden 1 år efter rammeaftalens ophør, medmindre omkostningerne ved at udbetale restværdien overstiger restværdien.

Forbrugerrådet foreslår, at betingelsen om, at omkostningerne ved at udbetale restværdien ikke overstiger restværdien, udgår. Forbrugerrådet anfører, at forbrugerne ikke har mulighed for at vurdere om en eventuel restværdi overstiger omkostningerne ved at udbetale restværdien.

Efter den gældende lov om visse betalingsmidler, § 9, stk. 2, må et gebyr i denne situation ikke overstige, hvad der under hensyn til udstederens omkostninger ved refusionen og omstændighederne i øvrigt er rimeligt. Den foreslåede bestemmelse i § 51, stk. 6, er en mere præcis regel og har til formål at sikre, at brugere ikke har krav på at få udbetalt små beløb, som er mindre end omkostningerne ved at udbetale restværdien. Jeg kan derfor ikke tilslutte mig at ændre § 51, stk. 6, som foreslået af Forbrugerrådet.

#### *Lovforslagets § 61*

Ifølge § 61, stk. 1, 2. pkt., skal betalers udbyder ved en uautoriseret betalingstransaktion straks tilbagebetale betaleren beløbet. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, som også anført af Forbrugerrådet, at hvis udbyderen har mistanke om, at der ikke er tale om en uautoriseret transaktion og derfor afviser en hurtig tilbageførsel, vil betaler, efter rentelovens regler, kunne have krav på renter, hvis det senere viser sig, at der faktisk forelå en uautoriseret transaktion.

Forbrugerrådet finder, at det bør præciseres i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 74 om indsigelser ved brug af betalingsinstrumenter ved fjernsalg, at beløbet under alle omstændigheder skal tilbageføres straks, indtil det er godtgjort, at der er tale om en uautoriseret transaktion.

Det er min opfattelse, at der ikke er forskel på forpligtelsen til at tilbageføre penge ved en uautoriseret betalingstransaktion efter § 61, stk. 1, 2. pkt., og i forbindelse med indsigelser ved fjernsalg efter § 74. De citerede bemærkninger til § 61, stk. 1, vedrører således udelukkende de civile retlige konsekvenser af en manglende tilbagebetaling.

#### *Lovforslagets § 62*

Forbrugerrådet bemærker i relation til lovforslagets § 62, at rådet er yderst tilfreds med, at direktivet gør det muligt at opretholde de gældende regler om hæftelse ved uberettiget brug af betalingsinstrumenter. Forbrugerrådet bemærker, at § 11, stk. 8, 2. pkt., i lov om visse betalingsmidler ikke

videreføres. Forbrugerrådet finder, at det bør anføres i lovbemærkningerne, at lovforslagets øvrige bestemmelser overflødiggør denne bestemmelse, hvis dette er tilfældet.

Lov om visse betalingsmidler § 11, stk. 2, bestemmer, at bruger hæfter med op til 1.200 kr. for tab som følge af andres uberettigede brug af et betalingsmiddel, hvor den til kortet hørende personlige, hemmelige kode er anvendt. Denne bestemmelse, som videreføres i lovforslagets § 62, stk. 2, beteges i det følgende som selvriskoreglen. § 11, stk. 8, 2. pkt. i lov om visse betalingsmidler fastslår, at denne selvriskoregel ikke finder anvendelse, hvis et betalingskort er anvendt svigagtigt i forbindelse med en aftale om fjernsalg.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 62 om hæftelse som følge af andres uberettigede anvendelse af et betalingsinstrument, at bestemmelsen i § 11, stk. 8, 2. pkt. i lov om visse betalingsmidler blev indsat som følge af art. 8 i direktiv 97/7/EF om fjernsalg. Da denne direktivbestemmelse ophæves med betalingstjenestedirektivet, foreslås det, at § 11, stk. 8, 2. pkt. ikke videreføres.

Anvendelse af betalingsinstrumenter til brug for køb af varer på internettet sker typisk ved indtastning af kortnummer, udløbsdato og kontrolcifre. Hvis disse oplysninger anvendes uberettiget til køb på internettet, for eksempel af en person, der har stjålet betalingskortet, vil udsteder hæfte, jf. lovforslagets § 62, stk. 1. Selvriskoreglen i § 62, stk. 2, vil ikke finde anvendelse, fordi PIN-koden ikke er anvendt ved betalingen.

Da der i dag ikke findes løsninger, hvor der skal indtastes en personlig sikkerhedsforanstaltning, for eksempel en PIN-kode, ved handel på internettet, vil selvriskoreglen i § 62, stk. 2, ikke finde anvendelse ved nethandel. Ophævelsen af lov om visse betalingsmidler § 11, stk. 8, 2. pkt., har derfor ikke betydning for forbrugerbeskyttelsen, således som betalinger med betalingskort på internettet fungerer i dag.

Hvis det i fremtiden bliver muligt at indrette særligt sikre systemer med anvendelse af for eksempel en PIN-kode ved køb på internettet, vil selvriskoreglen i § 62, stk. 2, derimod finde anvendelse, hvis et kort for eksempel stjæles og anvendes sammen med PIN-koden. Dette svarer til retstilstanden i dag, hvis betalingen foretages i den fysiske handel. Jeg mener derfor ikke, at Forbrugerrådets bemærkninger giver anledning til at ændre på lovforslagets § 62.

#### *Lovforslagets § 74*

Forbrugerrådet oplyser indledningsvist, at rådet er yderst tilfreds med bestemmelsen i § 74 om indsigelser i forbindelse med brug af betalingsinstrumenter ved fjernsalg. Bestemmelsen viderefører Forbrugerombudsmandens retningslinjer vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssystemer med betalingskort fra december 1996.

Ifølge § 74, stk. 4, skal indsigelser efter bestemmelsen fremsættes snarest muligt efter, at betaleren er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at debitering er sket uretmæssigt.

Forbrugerrådet finder, at denne bestemmelse udgør en unødvendig skærpelse af kravene for at få stoppet eller tilbageført en betalingstransaktion, og bør derfor udgå af lovforslaget.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at denne regel ikke medfører ændringer i forhold til gældende ret. Det vil sige gældende rets regler om fortabelse af indsigelser som følge af passivitet eller reglerne om forældelse.

Jeg mener derfor, at forslaget til § 74, stk. 4, bør fastholdes.

## § 75

Forslaget til § 75 om gennemførelsestid udnytter ikke direktivets mulighed for at foreskrive en kortere gennemførelsestid for nationale betalingstransaktioner. Forbrugerrådet opfordrer derfor til, at der laves en analyse af fordele og ulemper ved en kortere gennemførelsestid i Danmark, og at undersøgelsen inddrager erfaringerne fra eksempelvis Holland og England, der angiveligt har hyppigere betalingsafviklinger end i Danmark.

Jeg har netop besvaret spørgsmål 2 fra Erhvervsudvalget ad L119. Spørgsmål 2 vedrører det samme, som Forbrugerrådet omtaler i forbindelse med § 75. Der henvises derfor til besvarelsen af spørgsmål 2.